

בס"ד. טבלת-סיכום לקו"ש חלק ט"ו, וירא א' – נקוד על אי"ו שבאליו

1		נקודת הביאור: לרש"י קשה אם באו "לבשר את שרה", למה כ' ויאמרו (ל' רבים) הרי זה הי' שליחות של מלאך א'?
2	ויאמרו אליו	למה מעתיק תיבת ויאמרו? ה' ויאמרו" זה מה קשה לרש"י (כנ"ל), ולכן מפרש"י ששאלו לשרה "איו אברהם" כדלקמן 3.
3	נקוד על אי"ו שבאליו	לכא' ענין הניקוד אינו קשור לפשש"מ (ובכמה מקומות לא נחית רש"י לבארו)? מזה שכ' ויאמרו (וא"א לפ' "לבשר את שרה" כנ"ל) מסיק רש"י כפשטות הכתוב ש"ויאמרו" הוא לשאול לשלום, ומדת ד"א לשאול גם לאשה על האיש, ומאיפה לומדים א"ז? מפ' רש"י שזה מהניקוד, ובהכרח שפה שייך זה לפשש"מ.
4	ותניא רבי שמעון בן אלעזר אומר	איזה הבנה ניתוסף ע"י שם בעל המאמר? אם ישאל תלמיד ממולח (על הכלל "כל מקום וכו'") איך אפשר שהרוב (אי"ו) יהי' בטל להמיעוט (הל')? מבארים שרשב"א סובר ש"ממלאה אשה את כל התנור פת מפני שהפת נאפת יפה כשהתנור מלא" שהריבוי (פת) אכן נעשה טפל להמיעוט, וכמו"כ בנדו"ד.
5	כל מקום שהכתב רבה על הנקודה אתה דורש הכתב וכו',	למה לנקד על אי"ו, למה לא מספיק לנקד על ל' ולדרוש האי"ו שהם הרוב? ענין הניקוד אינה למחוק אלא להחליש או לעקור אבל לא לגמרי. ולכן נקוד על אי"ו לדרוש שזה ששאלו לשרה היתה בחלישות לא בפרסום ובגלוי, ולכן אי"ז בסתירה לזה שצנועה היתה.
6	וכאן הנקודה רבה על הכתב אתה דורש הנקודה וכו'	למה אי"ז בסתירה לפרש"י "ובקומה ידע" ששם עוקר מה שמנוקד ואינו דורש? ובקומה ידע פי' שלוט ידע (דהיינו שעוקרים אותו מ"ולא ידע") אבל בנותיו לא ידעו שהוא יודע (שלכן אמרו "נשקנו יין" גם בלילה השני). ומזה רואים שהניקוד עוקר אבל לא מוחק, וכנ"ל 5.
7	פי' הב'	מהו החסרון בפי' הא'? ועדיין קשה אם זה שאילת שלום, למה שאלו אי' שרה? לכן מביא פי' ב' (לחבבה על בעלה) וג' (לשגר לה כש"ב).
8	בבבא מציעא	מה זה נוגע? בב"ר מביא רק פי' הא' (שאילת שלום) ובב"מ מביא ג' הפי'. לכן מביא רש"י "בב"מ" – שכל ג' הטעמים מסכימים ומשלימים זה את זה.
9	אומרים	אי"ז לשון רגיל ברש"י "אומרים" סתם פי' אליבא דכו"ע, שגם רשב"א מסכים ואינו בסתירה לפי ששאלו באופן דצניעות כנ"ל 5, וכנ"ל 8 שכל הטעמים משלימים זא"ז.
10	יודעים היו מלאכי השרת שרה אמנו היכן היתה,	לכא' פי' הב' וג' אינם קשורים להניקוד על אי"ו ולמה אי"ז בד"ה אחר? כנ"ל 7-9 שפי' ב' וג' הם בהמשך לפי' הא'.
11	אלא להודיע שצנועה היתה כדי לחבבה על בעלה	למה אי"ז בסתירה לפי' הא' ששאלו לשרה "איו אברהם"? כנ"ל 5 שמזה שמנוקד על אי"ו אנו לומדים שהשאלה היתה באופן דצניעות.
12	פי' הג'	מהו החסרון בפי' הב' (ומהו המעלה בפי' הב')? על פי' הב' קשה הרי ידע אברהם שצנועה היתה, והמלאכים ידעו שידוע? וגם, "להודיע שצנועה היתה" א"צ לדעת את מיקומה המדויק שהיא "בְּאֵהָלָה" (הידועה)? ולכן מביא רש"י פי' הג' לשגר לה כש"ב. (אבל אם זה רק לשגר לה כש"ב הרי יודעים היו וכו' ולמה לשאול אי', לכן צריכים פי' הב' שרצו להדגיש צניעותה ולחבבה וכו')
13	אמר	למה כ' אמר ריב"ח שמשמע שזה המשך א' ולא (כבגמ') ריב"ח אומר שמשמע שפליג אדלעיל? כנ"ל 7-9 שכל הפי' הם בהמשך זה לזה ומשלימים זא"ז. (וזה שרש"י נקט שלא כבגמ', בודאי מצא גירסא כזו).

<p>באם ישאל התלמיד ממולח שסו"ס אי"ז צנוע לשגר הכש"ב (על-אף המובא לקמן 16), מבארים שריב"ח או' בברכות ש"האשה מכרת באורחין יותר מן האיש" ושרה הכירה בהאורחים שאינם אנשים פשוטים ולכן לא דאגה לקחת מהם כש"ב.</p>	<p>איזה הבנה ניתוסף ע"י שם בעל המאמר</p>	<p>רבי יוסי בר חנינא</p>	<p>14</p>
<p>היות שאברהם הי' עסוק כל-כולו בהכנסת אורחים לא אכל בעצמו ולא הי' לו כש"ב שלו.</p>	<p>למה לשגר מכש"ב של המלאכים ולא מכש"ב של אברהם</p>	<p>כדי לשגר לה כוס של ברכה</p>	<p>15</p>
<p>1. לא היתה ברירה לפי שלא הי' כש"ב אחר, כנ"ל 15. 2. הלשון "לשגר" משמע מרחוק, שלא נתנו זה בעצמם. 3. וראה 14 הביאור להתלמיד ממולח</p>	<p>איך זה מתאים עם זה ש"צנועה היתה"?</p>		<p>16</p>
<p>לפי שכ' "ויאמרו" ל' רבים ורק א' בא לבשר את שרה (וכנ"ל 1 שע"ז מיוסד כל הרש"י)</p>	<p>למה אינו אומר בפשטות שבאו "לבשר את שרה"?</p>		<p>17</p>
<p>לא רק שאינם סותרים וכנ"ל הארוכה, אלא שבעצם הם פי' א'. כ"א מהמלאכים שאלו את השאלה בשביל השליחות שלו: א' לקיים לשאול באכסניא, א' לחבבה על בעלה, וא' לשגר לה כש"ב.</p>	<p>מה הקשר בין ג' הפי' ולמה נכתבו בהמשך א'?</p>		<p>18</p>